

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ἐκ τοῦ Ἑκδοτικοῦ τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθῆς παρασχὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὀφηρούσης καὶ ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχαιου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστὸν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἑσώτερικοῦ : Ἑξαμηνιαία . . . 50, 8.— Ἐξάμηνος . . . 4,50 Τριμήνου . . . 2,50</p> <p>Ἐξωτερικοῦ : Ἑξαμηνιαία . . . 10, 10.— Ἐξάμηνος . . . 5,50 Τριμήνου . . . 3,—</p> <p><i>Δι' ἀνδρομαί ἀρροῦνται τὴν 1ην ἐκάστην μηνός.</i></p>	<p>ἘΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ, 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ἘΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p>	<p>ΤΙΜΗ ἘΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.</p> <p><i>διὰ τῶν Πρακτικῶν, Ἐπιστολῶν, λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 16</i></p> <p>Φόλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῆντας ἕκαστον λικ. 25</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὀδὸς Ἐυριπίδου ἀρ. 88, παρὰ τὰ Βαρθάνειον</p>
<p>Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος</p>	<p>Ἐν Ἀθήναις, 25 Δεκεμβρίου 1910</p>	<p>Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 4</p>

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σελ. 24.)

Ἐκانهόρχοντο μαζί εἰς τὰς Ἀθήνας. Δὲν εἶχον φάση ἀκόμη εἰς τὴν πόλιν, ὅταν εἶδαν βαδίζοντας προ αὐτῶν ἕνα νέον καὶ μίαν νέαν. Ἡ νέα ἐφαίνετο ἰκεταύουσα τὸν σύντροφόν της ἀλλ' αὐτὸς τὴν ἀπόθει ἠρέμα. Ἐξάφνα ἐκείνη ἐτρέπη εἰς φυγὴν ὀργισασα. Ὁ Παῦλος εἶχεν ἀναγνωρίσῃ τὴν νεάνίδα, ἣ ὅποια, τὸ μεσημέρι τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἐθώπευε δύο περισσεύρας ἐπὶ τοῦ διαζώματος τῆς στέρας.

Ὁ νέος ἀκίνητος, παρακολουθῶν διὰ τῶν ἐρθευμένων τὴν λευκὴν ἐσθήτα καὶ τὴν ξανθὴν κόμην, τοῦ ἀπεμακρύνοντο πρὸς τὴν ἐξοχὴν.

— Πάλιν ἐμάλωσας με τὴν μνηστὴν σου, δυστυχῆ μου Φαίδων; ἠρώτησεν ὁ Χαρμίδης. Δὲν πείραζει; ἀβριον θά χαριστὰς εἰς τὴν μικρὰν Ψυχὴν ἐν ἀργυρῶν κύπελλον ἢ καλλιτέρα μίαν χρυσοῦν μέλισσαν διὰ τὰ μαλλιά της, καὶ τὰ δάκρυα της θά στεγνώσουν.

— Ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ Φαίδων. Ἡ ἀγάπη μας ἔχασε τὸ θελήγητρόν της.

Ἐστέκετο στηρίζων τὰ πόδια ἐπὶ τοῦ κορμοῦ μιᾶς ἐλαίας, περίλυπος, κατηφής. Καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐψιθύρισεν:

— Βαρέθηκα πλέον τὸν κόσμον καὶ τὰς τέρψεις του.

Ὁ Παῦλος τότε τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὸ χεῖρ καὶ τοῦ εἶπεν ἀπλῶς:

— Υἱέ μου!

Ὁ Φαίδων ἐπληγμένος ἐκύταξε τὸν ἀλλόκοτον ἐνεῖνον Ἑβραῖον με τὸ ἰσχνὸν πρόσωπον, τοῦ ὁποῖου ὄμως ἡ φωνὴ ἦτο τόσο ἐπιβλητικὴ καὶ συγχρόνως τόσο πρῶφρα.

— Δὲν με γνωρίζεις καθόλου, ἀπεκρίθη, σὺ τοῦ ὁποῖου ὁ Θεὸς καταδικάζει τὰς τέρψεις. Εἶμαι ὁ ἀρχηγὸς τῆς τρέλλης νεολαίας τῶν Ἀθηναίων. Ὁ Φαίδων δὲν εἶνε ἄξιος νὰ ἐπικληθῆ υἱὸς σου.

— Ὁ Θεὸς μου ἐπεσεύρη τούτους ἀνθρώπους ὑπὸ μορφήν θνητοῦ, ὁπέλαθεν ὁ

Ἀπόστολος, διὰ νὰ ἐξαγιάσῃ τὸν κῆσμον με τὴν εὐσπλαχνίαν του. Ὁλονὲν κρούει τὴν θύραν τῆς ψυχῆς σου. Ἄφισέ τον νὰ εἰσελθῇ καὶ νὰ σὲ παρηγορήσῃ, υἱέ μου!

Καὶ ὁ Φαίδων ἠνώθη με τὸν μικρὸν ὄμιλον, εὐπειθῆς ὡς παῖδιον.

Ἐξῶθεν τοῦ Κεραμαικοῦ, κρουγαὶ πόγου ἀντήχουν, προερχόμενοι ἀπὸ τὸ ἐργαστάσιον ἑνὸς ἀγγειοπλάστου. Νεαρός δοῦλος, ἠμύγυμος, με τὸ στήθος πληρωμένον ἀπὸ τὴν μάστιγα τοῦ κυρίου του, ἐξώρμησεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν καὶ ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Χαρμίδου. Εἶχε σπᾶσι ἀπὸ ἀπροσεξίαν ἕνα ἀμφορέα καὶ ὁ ἀγγειοπλάστης τὸν εἶχε τιμωρήσῃ σκληρῶστα. Ἀμέσως ἐξήλθε καὶ αὐτός, διώκων τὸν ἄθλιον κατὰ πόδα καὶ κρατῶν δερμάτινον ἱμάντα αἰμοσταγῆ. Ἀλλ' ὁ Χαρμίδης τὸν ἀνεγείτισε διὰ νεύματος.

— Ἀφίστε με νὰ πεθάνω, ἐθηνολογοῦσεν ὁ σκλάβος, γιὰτὴ ἡ μοῖρά μου εἶνε πολὺ βαρεῖα καὶ βαρέθηκα πιά τὴ ζωὴ.

— Σε παίρω καὶ σὲ σώζω, εἶπεν ὁ Παῦλος. Σὲ παραδίδω εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος θεραπεύει ὅλους τοὺς πόνοους, εἰς τὸν οὐράνιον Πατέρα, ἐν ἑνόματι τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῶν ἐλευθερίων.

— Αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος εἶνε κτήμᾶ μου, εἶπεν ὁ ἀγγειοπλάστης. Εἶνε ὁ Φορμίων, ὁ δοῦλός μου. Ἡ θὰ τὸν ἀγοράσετε, ἢ τὸν κρατᾶ.

Ὁ Φαίδων ἀπέσπασεν ἀπὸ τὸν λαμόν του περιδέροισιν ἐκ πολυτίμων λίθων καὶ τὸ ἔρριπεν εἰς τὸν ἀγγειοπλάστην.

Ὁ ἥλιος ἔδυσεν ὀπισθεν τῶν βουνῶν τῆς Σαλαμίνος. Ἦρδς

Ἐβραῖο! θά σοῦ δεῖξω τὸν δρόμον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ζωὴν. . . (Σελ. 25, στ. γ')

νης μίαν τέχνην, εἰς τὴν ὅποιαν ἀργότερα ἴσως θὰ διατρέψῃς. Λοιπόν, σὺ ἀρᾶσαι αὐτό;

— Πολύ! ἀπεκρίθη ὁ Θεμιστοκλῆς καταγοητευμένος.

Ὅσον διὰ τὴν Λευκοθέαν, αὐτὴ, ἀπὸ τῆν μεγάλην χαρὰν τῆς, ἤθελε πάλιν νὰ πηδήσῃ εἰς τὸν λαμὸν τοῦ κ. Δεπρεῶ. Ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς χοροδιδάσκαλος, μαντεύσας τὸ κίνημα καὶ φοβηθεὶς διὰ τὴν χωρίστειν του, ἐσπύσε νὰ ἐπιδοχωρήσῃ χορεύων μέχρι τοῦ γραφείου του, ἔπειτα ἤγειμασθη νὰ γράψῃ τὸ συστατικὸν γράμμα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὸν μικρὸν Κορμάς.

Μὴ κριμίζετε ὁμῶς οἱ κ. Δεπρεῶ ἐκείνην. Αὐτὸς δὲν ἐκώλυε οὐτε βίαν ἔγραψεν. Ἐπαύσθη ἁπλῶς εἰς τὴν ἀκραν ἄνω σκαμνίου, ὡς πηλὸν ἐπὶ κλάδου, καὶ μεταχειριζόμενος τὸ γόνατόν του ὡστὶ τραπέζης, ἐχάρασε γράμματα ἀναγνώσιμα καὶ αἰνιγματώδη. Ἡ ἐργασία ἄλλως τε διεκόπτετο εἰς κάθε γραμμὴν ὑπὸ χορευτικῶν βημάτων, ἀπαραιτήτων, ὡς γνωρίζομεν, διὰ τὴν σκέψιν τοῦ παραδόξου ἀνθρώπου.

Ἐξάφην διέκοψε τὸ γράμμα τὸν καὶ ἐστάθη μετὰ τὴν γραφίδα μετέωρον καὶ τὸ πόδι ἀπίσης.

— Δὲν μοῦ λές, μικρὸς, ἤρῳτησεν, ἐπιμένεις ἀκόμη εἰς αὐτὸ τὸ ξένον καὶ ἐπαναστατικὸν ὄνομά σου;

— Καθόλου, ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς Κορμάς· ὀνομάζομαι Λουδοβίκος, ὁ μπαμπὰς ὁμῶς...

— Δόξα σοι ὁ Θεός! διέκοψεν ὁ Δεπρεῶ Λουδοβίκος! νὰ εἶνα ὄνομα χριστιανικόν! Θεμιστοκλῆς μπόρῃς νὰ ὀνομάζεται κανεὶς τὴν ἐποχὴν τοῦ Μαράτου καὶ τοῦ Ρεβεσιέρρου! σήμερον ὁμῶς εἶνε ὄλιγο διόλου περιττόν!

Καὶ ἀναλαμβάνων τὴν γραφίδα, ἀνήγαγε:

— Σε συνιστῶ εἰς τὴν νέαν σου κυρίαν μετὰ τὸ ὄνομα Λουδοβίκος.

Ὅπως ὁ Θεμιστοκλῆς, μεταβατικῶς καὶ πάλιν Λουδοβίκος, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ χοροδιδασκαλεῖον τοῦ κ. Δεπρεῶ ἐρωδιασμένος μετὰ θερμῶν συστατικῶν γράμμα διὰ τὴν πολιτίδα Μπωαρναί, κατοικοῦσαν εἰς τὸν ὄδον Σαντραίν, ἀριθ. 9. Ἡ Λευκοθέα, ἣ ὅποια τὸν ἠκολούθησεν, ἐχαρακτηροῦσε παρὰ τὸ πλεονόχου τοῦ ἀπὸ χαρὰν.

— Ἄ, πόσον εἶμαι εὐχαριστημένη! ἔλεγεν· ἐσώθησες! τώρα εἶσαι πλούσιος!

— Πλούσιος, ὄχι δὲ ἀκόμη, ἀπεκρίθη ὁ Λουδοβίκος· ἐλάττω ὁμῶς οἱ τοῦλάχιστον δὲν θὰ ἐπιδαρῶνω εἰς τὸ ἐξῆς τὴν μητέρα μου.

Ἡ Λευκοθέα, κατὰ τοῦ διδασκάλου τῆς, ἐθάλασσε ὀλίγον εἰς τὴν μέσῃν τοῦ δρόμου πρὸς μεγάλην ἐκπληξίν τῶν διαβατῶν, καὶ ἔπειτα, καταγχετευμένη πρὸς τὴν πόρταν νὰ φανῇ χροῖμα, εἰς τὸν φίλον τῆς, ἀνέκραξε:

— Λουδοβίκε, μετὰ δύο χρόνια σὺ ὑπόσχομαι, ὅτι θὰ μπόρῃς καὶ οἱ δύο μὰς ζῆν Ὀπερα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΔΟΣ ΜΠΩΑΡΝΑΙ

Εὐτυχὴς καὶ εὐελπίς ὁ Λουδοβίκος,

Μάλιστα, κυρία πολιτίδα ἀπεκρίθη ὁ Λουδοβίκος. (Σελ. 33, στ. γ')

ἐργασίαν του. Ἐφαίνετο πόσον ἀγρίας! Ἐπιτέλους τὸ ἀπαράσισε καὶ ἐτράθηε τὸ σῶμα τοῦ κώδωνος.

Ὁ ἀμαξηλάτης ἐσκόπεσε τὸ κεφάλαιον τοῦ κάτω ἀπὸ τοὺς τροχοὺς, καὶ διακόψας τὸ πλῆσιμον, ἐπλησίασεν εἰς τὴν θύραν. Ἐκτύπησε τὸν μικρὸν καὶ μετὰ πότομον ὕψος τὸν ἤρώτησε:

— Τί θέλεις ἐδῶ;

— Νὰ δώσω αὐτὸ τὸ γράμμα τοῦ κ. Δεπρεῶ εἰς τὸν οἰκονόμον κ. Γκωτιέ.

Ἀκούσας τὰς λέξεις αὐτάς, ὁ ἀμαξηλάτης κατεδέχθη νὰ μετριάσῃ.

— Περίμενε μίαν στιγμὴν, εἶπεν.

Ἐξήρασισθη εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐπέστρεψε μετ' ὀλίγον, κομψῶν ἑπάνων τοῦ μίαν κωνῆν ραβιζόταν, ἣ ὅποια, ὡς καὶ ἀρκετὰ τριμμένη, εἶχεν ἀκόμη κάποια μεγαλοπρέπειαν. Ἐπειτα ἤνοιξε τὸ θυροφυλλόν καὶ μετ' ὕψος ἀπίσης μεγαλοπρεπῶς, εἶπε:

— Δόσε μου τὸ γράμμα σου ὁ οἰκονόμος κ. Γκωτιέ εἶμαι ἐγώ!

Ὁ Λουδοβίκος ἔστεινε τὸν σκέλλον καὶ ἐπερίμενε ἀφῶνος εἰς ν' ἀναγνώσῃ τὴν ἐπιστολὴν τὸ σημαντικὸν ἐκείνου ὑποκειμένου. Εἶπε ὁμῶς ἐπειδὴ τὸ γράμμα τοῦ κ. Δεπρεῶ ἦτο πολὺ δυσανάγνωστον, εἶπε διότι ὁ κύριος οἰκονόμος δὲν ἤξευρε καλὰ - καλὰ νὰ διαβάσῃ, ἐστράφη μετ' ὀλίγον πρὸς τὸ παιδίον καὶ τὸ ἤρώτησε:

— Ξεύρεις τί γυρεύει ὁ λαμπρὸς αὐτὸς Δεπρεῶ;

— Μάλιστα, κυρία οἰκονόμο, ἀπεκρίθη ὁ Λουδοβίκος· μετὰ στέλνει ἐδῶ, ἐπειδὴ χρειάζονται, φαίνεται, ὑπηρετῆ· ὃν μπο-

ροῦσα λατῶν...

— Ἄ, ἔτσι; καὶ παρουσιάζεσαι σὺ γιὰ ὑπηρετῆς;

— Μάλιστα, κυρία, οἰκονόμο.

Ὁ ἀμαξηλάτης ἐξήτασε τὸν Λουδοβίκον ὅπως θὰ ἐξήταζεν ἕκτον πρὸς πώλησιν· ἔπειτα, εὐχαριστήθεις ἀναμφίβολως ἀπὸ τὸ χαριτωμένον προσωπάκι του καὶ τὰς εὐγενεῖάς του ἐκφράσας, τὸν ἐπήρην ἀπὸ τὸ χερί.

— Ἐλα, μαζί μου, τῷ εἶπε· θὰ σε παρουσιάσω εἰς τὴν πολιτίδα Μπωαρναί. Φαίνεσαι καλὸ παιδί, καὶ ἀφοῦ μάλιστα σὲ συνιστῶ ὁ κύριος Δεπρεῶ, μπόρῃς νὰ βασισθοῦμε.

Περὶ τῆς ὁ Λουδοβίκος ἠκολούθησεν τὸν δόγγον του, ὁ ὅποιος, ἀφοῦ τὸν ἐπέρασεν ἀπὸ τὰς κάπως γυμνὰς αἰθούσας τοῦ ἰσογείου, τὸν ἀνέβασεν εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα καὶ τὸν ἐσταμάτησεν ἀπέξω

ἀπὸ μίαν θύραν. Ἦτο ἡ θύρα τῶν ἰδιαιτέρων δωμάτων τῆς Ἰωσηφίνας Μπωαρναί.

Ἐκτύπησεν.

— Ἐμπρός! ἀπεκρίθη μίαν γυναικεία φωνή, διαγῆς καὶ μελωδικῆ.

Εἰσῆλθον εἰς δωμάτιον ἐπιπλωμένον ἐν εἰδῇ καλλυντηρίου, τοῦ ὁποῖου οἱ τοίχοι ἐκαλύπτοντο ἀπὸ μεγάλους καθρέπτας καὶ ὅπου ὀλίγον φῶς εἰσέρχετο μόλις ἀπὸ τὰ κενὰ τῶν κλεισμένων παραθυροφύλλων.

Ὅταν ὁ μικρὸς Λουδοβίκος συνήθισεν αὐτὸ τὸ ἡμίφως, διέκρινε μίαν λευκὴν ὄψασιν.

Ἡ Ἰωσηφίνα διετήρει καὶ εἰς τὸ Παρίσι τὰς ἐξῆς τῶν κρεολῶν, διότι εἶχεν ἀνατραφῆ εἰς τὴν Μαρτινίκαν. Ὅλα τὰ κινήματα εἶχαν μίαν νοχέλειαν, ἣ ὅποια τῇ προσέδιδεν ἰδιαιτέρον γόητρον, μίαν χάριν ἐξωτικὴν. Ἦτο ἐξηλωμένη εἰς ἓνα κόνκριν μεταξωτῶν καναπέων καὶ ἐφοροῦσε λεπτότατον φουστάνι ἀπὸ λευ-

κῆν μουσελίαν τῶν Ἰνδιῶν, μετὰ πτυχῶν ἐπὶ τοῦ στήθους μπουστῶν, ὁ ὅποιος συνεκρατεῖτο εἰς τοὺς ὤμους μετὰ δύο κεφαλάς λεοντῶν ἀπὸ μαύρου σιδήλου.

Τὰ θαυμάσια καστὰνὰ τῆς μάλλιᾶ ἐξέχυνοντο εἰς ἀτάκτους βαστρούχους ἀπὸ χρυσοῦν δίκτυον. Παρὰ τοὺς πόδας τῆς, καθήμενῃ ἐπὶ προσηφαλαίου, μίαν νέα, λευκοφόρος ἐπίσης, κατεγίνετο νὰ στυλιδῶνῃ τὰ γύγια τῆς, διακόπτουσα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, διὰ νὰ διαβάσῃ ὀλίγας γραμμάς ἀπὸ μίαν ἐφημερίδα, ἣ ὅποια ἐσύρετο κάτω ἐπὶ τοῦ τάκτρος.

Ἐνὰ σκυλάκι, συσπειρωμένον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ καναπέ, ἐγαύγιζε μετὰ λύσσαν, καὶ κάπου-κάπου κατέβαινε διὰ νὰ ἐξασίγη τὴν ἐφημερίδα, τὰ κομμάτια τῆς ὁποίας ἐγέμιζαν τὸ πάτωμα.

Ἡ ἀνατολικὴ αὐτὴ εἰκὼν ἐξέπληξε πολὺ τὸν Λουδοβίκον, ὁ ὅποιος ποτὲ τοῦ δὲν εἶχεν ἰδῆ τὴν πολυτέλειαν. Ἐστῆκετο κατακόκκινος, συσταλισμένος παρὰ

τὴν θύραν, μὴ νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὰς δύο ἐκείνας λευκοφόρους γυναῖκας, αἱ ὅποια, εἰς τὸ ἡμίφως τοῦ δωματίου, τῷ ἐφαίνοντο ὡς θεότητες. Ἀλλ' ἡ Ἰωσηφίνα, πληροφρονηθεῖσα ὑπὸ τοῦ οἰκονόμου τῆς τί ἐξήκουσεν ὁ μικρὸς, τῷ ἐμίλησε μετὰ τὴν γλυκίαν ἐκείνην φωνήν, ἣτις ἀπετέλει ἐν τῶν θεληγῶν τῆς:

— Πλησίασε, παιδί μου, μὴ φοβέσαι.

Ὁ Λουδοβίκος ἐπροχώρησε.

— Σὺ εἶσαι λοιπὸν τοῦ θέλεις νὰ γίνῃς χορευτῆς, καὶ ἐν τῷ μεταξύ σὲ στέλλει ὁ Δεπρεῶ διὰ νὰ σε πάρω λακί;

— Μάλιστα, κυρία πολιτίς, ἀπεκρίθη ὁ Λουδοβίκος μετὰ τρέμουσαν φωνήν.

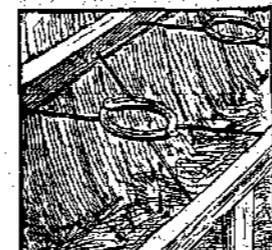
— Γκωτιέ, ὑπέλαβεν ἡ κρεολή, στραφείσα πρὸς τὸν οἰκονόμον τῆς· πρέπει νὰ δοκιμάσωμεν αὐτὸν τὸν μικρόν· ἔχει καλὸν ἐξωτικὸν καὶ μοῦ φαίνεται ὅτι θὰ φαντάξῃ ἐπάνω στ' ἀμάξι.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

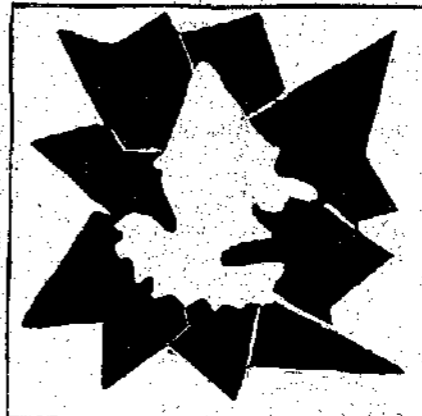
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Βαρβαρότης

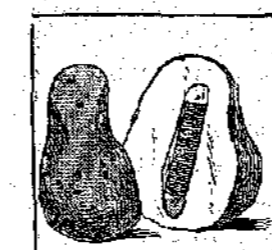
Ἴδου τὰ σιδηρὰ «περιλαίμια», τὰ ὅποια εὐρέθησαν ἐσχάτως ἐπὶ ἓνας σωματεμπορικῶ ἰστιφόρου, τὸ ὁποῖον μετέφερε λαθραίως μαύρους δούλους. Ἐχρησίμευσαν διὰ νὰ κρατῶν ἀκινήτους εἰς τὸ βάθος τοῦ κύτους τοὺς δυστυχεῖς αὐτούς, οἱ πλείστοι τῶν ὁποίων ἀπέθνησκον ἀπὸ τὸ μάρτυριον πρὶν φθάσων εἰς τὸν λιμένα, ὅπου θὰ ἐπωλούντο. Οἱ σωματεμποροὶ κατεδιώχθησαν ἀπῆλως καὶ τὰ «ὄργανά» των κατεσχέθησαν.

Ἡ κωμικὴ μορφή

Ἴδου πῶς θὰ συναρμολεγηθοῦν τὰ τεμάχια τοῦ προηγουμένου Παγνίου, διὰ νὰποτελεσθῇ ἡ κωμικὴ μορφή.

Ἀπρόοπτον εὕρημα

Χωρὶς ὁ δὲ τῶν περιχώρων τοῦ Νιούσαρκ, εἰς τὴν Ἀγγλίαν, κόπτων μίαν πατάταν, εὗρε μεγάλην ἀντίστασιν. Κα-

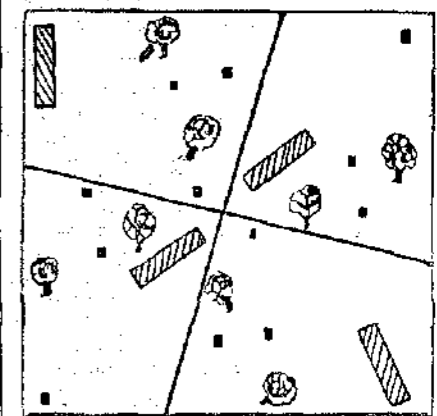
Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ Μαγικῆς εἰκῶν

Φωνάζει τὸν ὑπηρετῆν του, ἀλλὰ δὲν φαίνεται πρῶθενά. Ποῦ νὰ εἶνε;

Ἀθήλοις: Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστής ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἴμπορε νὰ στείλῃ τὴν λύσιν εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του μετὰ μίαν δεκάδα ἢ μετὰ δύο δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὁλων τῶν λύτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσῶ τὸ ὅσον θὰποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ δεκάλεπτα, θὰ ἐγγράφημεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λότος εἰς συνδρομητῆς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν, τὸν πρῶτον κληρωθησομένον δι' ἐν ἑτοῖς, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἐξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. (Ἐάν κληρωθῇ ὁ συνδρομητῆς, ἡ συνδρομὴν του θὰ παραταθῇ).

Λύσις τοῦ Προβλήματος τοῦ 1ου φυλλαδίου καὶ τοῦ Παγνίου τοῦ 2ου.

α') Ἴδου πῶς θὰ διαιερεθῇ εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη τὸ κτήμα.
β') Κεραμεὺς κεραμεὶ κότεῖ, τέκτωνι δὲ τέκτων.

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΡΟΝ

Είνε ένα μέρος μακρού, κολλή μακρού... Είνε ένα μέρος μακρού, κολλή μακρού... Είνε ένα μέρος μακρού, κολλή μακρού...

Ριγολέτος

ΔΥΣΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΖΑΠΠΕΙΟΥ

Τό χρυσόν και τό πορφύρον διαχέονται εν όλω των τή αίγλη επί του γαλανού σφαιροειδούς μικρού νεφθούριου πλέου...

Πέσαν, έκει μακράν, τὰ έδατα του Σαρανικού έκτεινόνται άργυρά, και έπισθεν των ύψηλων στόλων του ναού του Ολυμπίου Διός...

Ίδου τό πανόραμα τό όποιον θαυμάζω, Ιταμένη επί της πλατείας του Ζαππείου... Καίτε ήλιε! σκόρπισε με τās τελευταίας σου άκτίνας...

όλιγον θα έκλεψη και ή τελευταία λάμψις... Η Μαρίκα κ' ή Έλενίτσα... Τα βαπτίσια της Κουκλας

ΤΑ ΒΑΠΤΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΥΚΛΑΣ

Η Μαρίκα κ' ή Έλενίτσα... Η Μαρίκα κ' ή Έλενίτσα... Η Μαρίκα κ' ή Έλενίτσα...

Είς τον ήρω τσίην άρα... Τα όνόμασα άραδιάζουν... Η Μαρίκα κ' ή Έλενίτσα...

— Έγώ, λέγει ή Έλενίτσα... Η Μαρίκα κ' ή Έλενίτσα... Η Μαρίκα κ' ή Έλενίτσα...

— Έγώ θέλω να της δώσω... Η Μαρίκα κ' ή Έλενίτσα... Η Μαρίκα κ' ή Έλενίτσα...

Κ' από λίγη να ξεοχίσουν... Η Μαρίκα κ' ή Έλενίτσα... Η Μαρίκα κ' ή Έλενίτσα...

"Όταν έβρουν με φωνάκια... Η Μαρίκα κ' ή Έλενίτσα... Η Μαρίκα κ' ή Έλενίτσα...

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ

Γεννήθηκε ό άνθρωπος στην γην άνίσχυρος... Ολοι οι έχθροι τον περικυκλώσανε... Ολοι οι έχθροι τον περικυκλώσανε...

Μιά μόνη δύναμι είχε ό άνθρωπος... Μιά μόνη δύναμι είχε ό άνθρωπος... Μιά μόνη δύναμι είχε ό άνθρωπος...

Μιά μέρα ξαφνα άρρώσθησε... Δεν μπόρεσε να νικήση τον άφορο... Δεν μπόρεσε να νικήση τον άφορο...

Ανθρώπη φαντασμένε και περήφανε... Ανθρώπη φαντασμένε και περήφανε... Ανθρώπη φαντασμένε και περήφανε...

Κρητικοπούλα... Κρητικοπούλα... Κρητικοπούλα...

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Στήλη πυρός, λέγει ή Παλαιά Γραφή... Στήλη πυρός, λέγει ή Παλαιά Γραφή... Στήλη πυρός, λέγει ή Παλαιά Γραφή...

Τά γραμματα και ή αγαπητή μας Διάπλασις... Τά γραμματα και ή αγαπητή μας Διάπλασις... Τά γραμματα και ή αγαπητή μας Διάπλασις...

Τά γραμματα και ή αγαπητή μας Διάπλασις... Τά γραμματα και ή αγαπητή μας Διάπλασις... Τά γραμματα και ή αγαπητή μας Διάπλασις...

Αλλά καθώς ό στόμαχος ύποφέρει και άσθναει από την πολυφαγίαν... Αλλά καθώς ό στόμαχος ύποφέρει και άσθναει από την πολυφαγίαν... Αλλά καθώς ό στόμαχος ύποφέρει και άσθναει από την πολυφαγίαν...

Εχόν δικαίωμα να λάβουν μέρος... Εχόν δικαίωμα να λάβουν μέρος... Εχόν δικαίωμα να λάβουν μέρος...

Μετά την δημοσίευση των άποτελεσμάτων... Μετά την δημοσίευση των άποτελεσμάτων... Μετά την δημοσίευση των άποτελεσμάτων...

Η μητέρα: — Πάρε, Αιλή, αυτό τό γλύκισμα... Η μητέρα: — Πάρε, Αιλή, αυτό τό γλύκισμα... Η μητέρα: — Πάρε, Αιλή, αυτό τό γλύκισμα...

Η Αιλή: — Και τί θα πη σαν καλή αδελφούλα... Η Αιλή: — Και τί θα πη σαν καλή αδελφούλα... Η Αιλή: — Και τί θα πη σαν καλή αδελφούλα...

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΕΥΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Έξαιρετικώς, εις τον Διωνισμόν τουτον εμπορούν να λάβουν μέρος και οι κατά φύλλον άγορασταί της Διάπλασεως.

Επαναλαμβάνω και φέτος τον άφορον Διωνισμόν των Δευκών Λέξεων... Επαναλαμβάνω και φέτος τον άφορον Διωνισμόν των Δευκών Λέξεων...

Εάν αναγνώσατε με προσοχήν τό σημερινόν φυλλάδιον... Εάν αναγνώσατε με προσοχήν τό σημερινόν φυλλάδιον... Εάν αναγνώσατε με προσοχήν τό σημερινόν φυλλάδιον...

Είς τόυτο θα όδηγηθήτε: Ίον, από την έννοϊαν της φράσεως... Είς τόυτο θα όδηγηθήτε: Ίον, από την έννοϊαν της φράσεως...

Απάντησις εις τον Μικρόν Διωνισμόν των Δευκών Λέξεων... Απάντησις εις τον Μικρόν Διωνισμόν των Δευκών Λέξεων... Απάντησις εις τον Μικρόν Διωνισμόν των Δευκών Λέξεων...

1. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 1. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 1. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα...

2. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 2. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 2. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα...

3. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 3. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 3. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα...

4. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 4. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 4. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα...

5. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 5. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 5. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα...

6. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 6. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 6. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα...

7. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 7. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 7. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα...

8. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 8. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα... 8. — Είς την σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα...

Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ

Κατά τὰ προκηρυσθέντα, την 12 Δεκεμβρίου τό άπόγευμα, έτέθησαν εις την Κληρωτίδα όλοι οι άριθμοί του Μητρώου των μέχρι της στήλης εκείνης έγγραφετών συνδρομητών διά τό 1911...

729... 729... 729...

729... 729... 729...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Αθήναι, 28, όδός Ευρυπίδου την 21ην Δεκεμβρίου 1910... Αθήναι, 28, όδός Ευρυπίδου την 21ην Δεκεμβρίου 1910...

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, αγαπητά μου παιδιά... ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, αγαπητά μου παιδιά... ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, αγαπητά μου παιδιά...

Λουδοβίκος ΙΓ', όρατον τό γράμμα σου... Λουδοβίκος ΙΓ', όρατον τό γράμμα σου... Λουδοβίκος ΙΓ', όρατον τό γράμμα σου...

Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι... Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι... Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι...

Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι... Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι... Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι...

Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι... Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι... Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι...

Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι... Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι... Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι...

Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι... Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι... Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι...

Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι... Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι... Και όμως, Μυστική Φωνή, έτσι έπρεπε να εινε πάντα οι άνθρωποι...

Έλις, Θαλασσία Νύμφη, Ναυτίλος, Γαλαρυλάτης και Θριαμβεύουσα Έλλάς... Έλις, Θαλασσία Νύμφη, Ναυτίλος, Γαλαρυλάτης και Θριαμβεύουσα Έλλάς...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ. Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση...

Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση...

Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση...

Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση...

Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση...

Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση...

Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση...

Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση...

Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση...

Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση...

Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση...

Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση...

Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση... Έγκριση: Έγκριση...

(μόνον συνδρομηταί συμμετέχοντες εις την Σ. Σ. Σ.) **Διηγήσον** τῆς **Νεολίας** (ἑστία, εὐχαριστί) **Βασποράϊα Γαλανόλευκον** (πρὸς τὸ παρὸν δὲν κάμνω νέας συστάσεις ἀπόρων ὑπάρχον 52 συστημένοι, περιμένοντες ἀκόμη νὰ ἐγγραφῶν) **Δοξασαὶν τοῦ Δόντου** (ἑστία) **Νομαράϊν** (εἰς δίους τοὺς Διαγωνισμοὺς εἰσπορῶν νὰ λαμβάνουν μέρος καὶ τὰ δέξελαι τῶν συνδρομητῶν δια. ἔχουν φυδάνυμον) **Κάρμεν** (ἑστία) **Γεώρ. Ν. Μαγ.** (πολύ γνωστὰ κατὰ χρόνον τὰ δημοσιεύουν δια τὰ περιοδικὰ τοῦ πόρου) **Γαληνάϊαν Θάλασσαν** (εὐχαριστί πολύ δι' ἑσ) **Φιλώπατρην Ἰωαν.** (ἐπὶ χάριτος καινοῦ) **Ἰδιότροπον Σαυθούϊαν, Μασών, Μικρομέναν,** κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 21 Δεκεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 11 Ἰανουαρίου ἐκ τῶν Ἐσωτερικῶν μέχρι τῆς 18 Ἰανουαρίου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 5 Φεβρουαρίου.

32. Δεξιόγραφος

Ψάρι τῆς λίμνης ἔφυγε
Καὶ πήγε σὲ ποτάμι,
Καὶ μ' αὐτὸ μόνο μπόρεσε
Ποῦλὶ καλὸ νὰ κάμῃ.

*Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Μικρομέναν Φεγγαί.

33. Στοιχειόγραφος

Εἶμαι γῆσος τοῦ Αἰγαίου
Ἀν μὲ ἀπικεφαλίσαι,
Φροντίσαι νὰ μὲ κτηπίσης,
Πρόσεχε μὴ μὲ πατίσης.

*Ἐστάλη ἀπὸ τὸν Ἰωνιοπόρου Ἑλλήνος

34. Μεταγραμματισμός

Ἄλλοιπορον ἔαν ποτὲ
Ἀπ' τὸ κεφάλι φύγω!
Ἐν μόνον γράμμ' ἂν ἀλλάξῃ,
Τὰ ποδία σου θὰ θίγω.

*Ἐστάλη ἀπὸ τὴν Ὀυριεμένη Ἐλευθερία

35. Δίγλωσσο

Θεὸς Ἀρχαῖος· τὸ ἀρσενικὸν μου
Χρόνον διαίρεσαι· τὸ θηλυκὸν μου.

*Ἐστάλη ἀπὸ τὸν Ἑλληνικόπου Ἰωάννου

36. Ρόμβος

- * = Φωνήεν.
- *** = Ἐπίρρημα χρόνου.
- **** = Ὁ μὴ γνήσιος.
- ***** = Ὁ χαρομένιος.
- ***** = Διαίρεσις τοῦ Κράτους.
- ***** = Ἄντων. Κτητιζή.
- * = Φωνήεν. Καὶ καθέτως τὰ αὐτὰ.

*Ἐστάλη ἀπὸ τὸν Κύριμας τοῦ Πόρου.

37. Στοιχειόγραφος Παροίμας.

Ἔγεις — σὲ — ἔγεις — σὲ —
Ἐστάλη ἀπὸ τὸν Πόρου τῆς Ἀνακτομένησας

38. Κρυπτογράμινον.

- 1 2 3 4 2 = Πόλις Ἑλληνική.
- 2 1 3 2 = Ἀγώνισμα.
- 3 2 1 2 = Ἐπίρρημα.
- 4 3 2 1 2 4 2 = Ὀροσειρά.

*Ἐστάλη ἀπὸ τὸν Μαγιάλ. Δ. Τρίκκα

39. Τριπλή Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν πρῶτα γράμματα τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν ὄρος γνωστότατον ἐκ τῆς Ἀγ. Γραφῆς, τὰ δὲ δεύτερα ἀρχαῖον θεῶν καὶ τὰ τρίτα ἐργασιῶν.

- 1, Κόλπος τῆς Ἑλλάδος· 2, Φυσικὸν φαινόμενον· 3, Συνονομον τῆς γαλήνης· 4, Πρόσωπον τῆς Ἀγ. Γραφῆς.

*Ἐστάλη ἀπὸ τὸν Ἑλληνικόπου Σίφου

40. Ἑλληνοσύμφωνον

ου — υη — ε — ωσι — υει

*Ἐστάλη ἀπὸ τὸν Κρητός. Ἐφελοντιού

41. Γρίφος

ΗΛΗ / ὄριστε νὰς καὶ θας

*Ἐστάλη ἀπὸ τὸν Ἐλευθερίου Ἡπειρώτου

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1910, κόκκινα μὲ χρυσαῖα γράμματα, δι' ὄσους θέλουσιν νὰ χρυσοδέσουν εἰς βιβλίον τὰ φυλλάδιά των, εἰνε ἤδη **ΕΤΟΙΜΑ** καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας φρ. 1,75.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Αντάλασσω ἔγγραμα ταχυδρομικὰ δελεῖα καὶ κληροδοῦν. Προσιμὸν τοπία καὶ καλλονάς. Διεύθυνσις ἀσφαλής: Pierre D. Paschalis, Andros (Grece) Poste Restante. (1A', 13)

Εδοὺ ἐλάτε ὄλοι—Νὰ πῆτε μὲ χαρὰ—Ὡ! τί ὄρατα εἶνε—Τὰ δεῖτα **ΕΝΘΗΚΑ**.—Ἰδέτε 'κεῖ τὴ χάρις—Καὶ ποίησις πολλή—Ὅλα τὰ ἰδεοῖς—Συγκεντρωθῆκαν 'κεῖ.
Κωμαίτουσα Κνωσίου, Λαρεντῆ Στανφορά (Ἐνωτικὸν ὑποψήφιος). (1A', 14)

Ὁ ἑλληνοῦ ὑποψήφιος ἀνεπὶ ἔσεν ἐν Ναυπλίῳ ἡ ὑποψήφιος τῶν λαμπρῶν φυδάνυμων τοῦ Ἐνωτικοῦ **ΜΑΡΜΑΡΟΒΑΣΙΛΙΚΟΥ** Συνδικασμοῦ.—**Διὰ τὰς εἰς τὸν Μέλλιος καὶ Σία.** (1A', 15)

Δουτοκάρδε, σοῦ εἴχομαι χρόνια πολλὰ. Θεσσαλός Ὀχυροτής. (1A', 16)

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ 1910
Κερκυραϊκός Ἀσθε—
Μάρκος Μπακούρης

Παιδιά, γιὰ τὴν ἐλευθερίαν, ἀσπρο σὲ Ἐλευθερίαν.— Θεσσαλός Ὀχυροτής.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 2 ΦΥΛΛΟΥ
[Ἰδέ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 33]

ΑΘΗΝΩΝ Χρ. Μπαρούνης, Νῆς. 5. Ἄουτολάκη, Ἄλ. Σκ. Κωνσταντῆ, Μαρτίνα Ζεππῆ (1). Νίκος Φ. Πικροπόλιος, Σαρ. Χατζὶ Ἰωάννου (1), Ἄντ. Θεοδοπίου, Μάρτ. Δ. Σταυροπούλου (1), Σαρ. Β. Μπουκουβάκης, Ἐλεὴν Ἀγ. Κουβίλου.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΚΑΛΑΜΩΝ Σαργῶ Γ. Σούνη (1,2), Ἐλεὴν Π. Μουρίδου (1), Ἰωάννου (1).

ΚΕΡΚΥΡΑΣ Περ. Κωνσταντῆς (1), Μάρκος Σ. Νεφέλ, Κίμων Κοκκίλη, Δ. Μαρίνης.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ Μιχ. Α. Τρίκκα (1-2), Νῆς. Διμητροπούλου (1-2), Τάκης Δημητροπούλου (1).

ΜΑΥΡΑΙΟΥ Γεωρ. Ν. Σόφρος.

ΣΤΕΜΝΙΤΣΗΣ Εὐάγ. Γ. Κουσιόπουλος, ΣΥΡΟΥ Φάσιος καὶ Θεόδωρος Χρ. Μουτζούπουλος (1-2).

ΚΑΛΚΙΔΟΣ Κλειστήνῃ Π. Παπασταύρου, Ὁ. Σέλια.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

ΑΓ. ΔΙΝΙΟΥ Α. Ν. Κουσιόπουλος (1).

ΑΔΕΚΑΝΑΡΕΙΑΣ Ἐλκίς Βλάσση, Ἀλέξ. Κανάκης.

ΒΙΕΜΝΗΣ Νῆλες (1).

ΖΙΦΤΑΣ Ἀρθεμῆ Ν. Τρίκου.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Μιχ. Λεβέντης.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ Νῆς. Α. Λουσιόπουλος (1).

ΚΑΙΡΟΥ Μουιλ. Η. Ροδίτης (1); Ν. Σιαδάς (1).

ΚΑΛΑΜΑΡΕΣ Ἀλεξάνδρος Σουσιόπουλος (51).

ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ Κάρμεν, Σιλβῆς, Κίμων Ν. Μανωλάκης.

ΟΔΗΣΣΟΥ Μαρία Σουσιόπουλου.

ΡΟΪΤ-ΣΑΪΔΑ Βλάση Ν. Γεωργιάδου (1), Γεωρ. Στεφανίδη (1), Παναγιώτῃ Μανωλάδου (1), Ὀλγα Β. Παπῆ (1), Σοφία τοῦ Διαβόλου (1), Σοφίκα Ἄδρα (1) Ἄντ. Π. Σοφίκα.

ΠΥΡΡΟΥ [Βουλγαρίας] Παύλος Παπαδόπουλος (1).

ΣΜΥΡΝΗΣ Ἐλεὴν Σ. Δουβερῆ.

ΧΙΟΥ Μαρία Β. Πανῆ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εἰσόντων ἐκ τῆς τῆς λύσεως τὰ βραβεία εἰς τὴν Μαρία Ε. ΠΑΡΤΑ καὶ ὅ ἐν Κορίνθῳ ΝΙΚ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ἔγγραψαντες διὰ μίαν ταχυδρομικὴν ἑκαστος.

Παραδίδονται ἀπὸ τὸν 20 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμόν.

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ
ΕΙΝΕ Ο ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ", ΤΟΥ 1910

Με τὰς 428 σελίδας του.—Με τὰς 675 εἰκόνας του.—Με τὸν «Τυάκον καὶ Ζινέτταν».—Με τὰ «Νέα καὶ Περίεργα».—Με τὴν Σελίδα Συνεργασίας.—Καὶ μὲ χίλια δύο ἄλλα.

Τιμῆται: **ΑΔΕΤΟΣ** δραχ. ἢ φρ. χρ. 8—**ΧΡΥΣΟΑΕΤΟΣ** δραχ. ἢ φρ. χρ. 10.

Καὶ ἀποστέλλεται ἐλευθερὸς ταχυδρομικῶν τελῶν πρὸς τὸν ἐμβάζοντα τὸ ἀντίμιμον.

Ὁ ἑξῆς τόμος τοῦ 1910 πωλεῖται ῥαμμένος (broché) μὲ χρυσασιὸν ἐξώφυλλον, ὃς εἶναι βιβλίον.